

“Εκύκλωσαν, αι του βίου με ζάλαι”: οι μέριμνες του βίου και η εναπόθεσή τους στην Παναγία

[Ορθοδοξία](#) / [Θεοτόκος](#)

[Αρχιμ. Θεόφιλος Λεμοντζής, Δρ. Θεολογίας](#)

“Εκύκλωσαν, αί τοῦ βίου μέ ζάλαι, ὡσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καί τήν ἐμήν κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων”, αναφωνεῖ προς την Παναγία ο υμνωδός στον Μέγα Παρακλητικό Κανόνα. Παρομοιάζει τις μέριμνες της καθημερινής ζωής με τις μέλισσες. Ὅπως οι μέλισσες μέσα στην κυψέλη προκαλούν βουητό ανακινώντας τα φτερά τους, κατά τον ίδιο τρόπο οι μέριμνες της καθημερινότητας μάς ζαλίζουν, δεν μας αφήνουν να ηρεμήσουμε μέρα και νύχτα, μας βασανίζουν και μας οδηγούν σε απόγνωση.

Ταυτόχρονα όμως ο υμνωδός και μαζί του και εμείς, εναποθέτουμε την ελπίδα μας στην Κυρία Θεοτόκο: *“Καὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψεσι τοῦ βίου καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσον με”*, δηλαδή αναγνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει άλλη άγκυρα ελπίδας, άλλη θερμή βοήθεια και καταφυγή παρά μόνο η προσφυγή στην

αγκαλιά της γλυκυτάτης Μητέρας μας, της Παναγίας.

Πολλές είναι οι αιτίες πού φέρνουν την ανησυχία στην ψυχή μας. Πολλά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, πολλές οι πληγές της ψυχής μας από τις δοκιμασίες του παρελθόντος, από τις δυσκολίες του παρόντος και τους φόβους για το μέλλον μας. Πώς θα αντιμετωπίσουμε τις έκτακτες και απρόβλεπτες δυσκολίες; Πως θα αντεπεξέλθουμε στις οικονομικές δυσκολίες; Πως θα γλιτώσουμε ένα συγγενικό μας πρόσωπο από τις διάφορες εξαρτήσεις; Πως θα επέλθει η ειρήνη στο σπιτικό μας ώστε να παύσουν οι διχόνοιες και οι καυγάδες; Πως θα βρούμε λύση σε όλα αυτά; Είναι ανθρώπινο αυτές οι καταστάσεις να στενοχωρούν την ψυχή μας, να την πνίγουν με σκέψεις σκοτεινές και να προκαλούν αισθήματα αγωνίας. Δεν μας αφήνουν να ειρηνεύσουμε και να γαληνέψουμε. Γι' αυτό και εκλιπαρούμε την Παναγία να μας παράσχει την ειρήνη: *“εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ Σου, Πανάμωμε”*.

Η πολύτιμος γαλήνη και ηρεμία βασιλεύει στην ψυχή μας όταν ακολουθούμε το λόγο του Ιησού Χριστού που μας προτρέπει να εμπιστευόμαστε όλα τα ζητήματα της ζωής μας στη Θεία Πρόνοια. Μας διδάσκει ο άγιος Πορφύριος ο καυσοκαλυβίτης: *“Ξέρετε, αυτό που λέγει ἡ Γραφή ‘καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἠριθμημέναι εἰσὶ’, εἶναι πραγματικότητα. Ἐτσι εἶναι. Τίποτε στὴ ζωὴ μας δεν εἶναι τυχαίον. Ὁ Θεὸς φροντίζει ἀκόμη και για τις πιο μικρές λεπτομέρειες της ζωής μας. Δεν αδιαφορεῖ για μας, δεν είμαστε μόνοι στον κόσμο. Μας αγαπά πολύ, μας ἔχει στο νου του κάθε στιγμή και μας προστατεύει”*.

Η εμπιστοσύνη στην Θεία Πρόνοια γεμίζει την ψυχή με το αντίδοτο της λύπης-κατάθλιψης πού είναι η πνευματική χαρά και γεννά την ελπίδα η οποία τρέφεται από την πίστη μας, την εμπιστοσύνη μας στο Θεό: *“τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν”*(Ρωμ. 8, 24-25), όπως αναφέρει ο απ. Παύλος. Η ελπίδα είναι η δύναμη που έχει ο άνθρωπος για να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες της ζωής, σημαίνει βεβαιότητα για άμεση επέμβαση του Θεού. Χωρίς αυτήν την ελπίδα η ζωή μας θα ήταν γεμάτη απογοήτευση και δυστυχία.

“Ὅποιος παρακολουθεῖ τις ευεργεσίες του Θεού, μαθαίνει να εξαρτά τον εαυτό του από την Θεία Πρόνοια”, μας διδάσκει ο άγιος Παΐσιος ο αγιορείτης, και θα αναφέρουμε ένα θαυμαστό περιστατικό από τη ζωή του που καταδεικνύει την πρόνοια της Παναγίας για όλους μας. Όταν ήταν στην Μονή Φιλοθέου, αμέσως μετά την αγρυπνία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, τον απέστειλε ένας προϊστάμενος για ένα διακόνημα έξω από το μοναστήρι. Έχοντας διέλθει πολυήμερη αυστηρότατη νηστεία, ουσιαστικά ασιλία, και χωρίς να έχει φάει κάτι μετά την αγρυπνία, άρχισε να ζαλίζεται κατά την οδοιπορία καταβεβλημένος από την αυστηρή άσκηση. Ευρισκόμενος σε απόγνωση σταμάτησε να ξαποστάσει κάπου και εμπιστεύθηκε την πρόνοια της Παναγίας για να του οικονομήσει λίγη τροφή. Τότε βλέπει μπροστά του έναν Μοναχό που κρατούσε ένα στρογγυλό ψωμί, δύο σύκα και ένα μεγάλο τσαμπί σταφύλι. *“Πάρε αυτά”*, του είπε, *“εις δόξαν της Κυρίας Θεοτόκου”*, και χάθηκε. Τότε τον έπιασαν τα κλάματα και ούτε ήθελε να φάει πια και ανεγνώρισε την πρόνοια της Παναγίας λέγοντας: *“Τι Μάνα είναι Αυτή! Να φροντίζει και για τις μικρότερες λεπτομέρειες! Ξέρεις τι θα πει αυτό!”*.

Ας εναποθέσουμε και εμείς τις ελπίδες μας στην ακοίμητη πρεσβεία Της Παναγίας και ας αναλογιστούμε πόσες φορές στάθηκε δίπλα μας, πόσες φορές έδωσε λύση στα προβλήματά μας, πόσες φορές μας διέσωσε και οικονόμησε την αίσια έκβαση των πραγμάτων, ώστε να αναφωνήσουμε και να ομολογήσουμε: *“Έθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ’ ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου”*.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](https://bit.ly/3vHwtAK)

<https://bit.ly/3vHwtAK>